

מ"ת 30206/12/20 - מדינת ישראל נגד קוסי דעאגלה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 30206-12-20 מדינת ישראל נ' דעאגלה

בפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ע"י עו"ד אהוביה שטרן

נגד

קוסי דעאגלה ע"י ב"כ עוה"ד שלמה וירון בן גיגי

המבקשת

המשיב

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, כשהחלטה זו עוסקת רק בשאלת קיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ירי בנשק חם במקום מגורים בצוותא לפי סעיפים 340(א)(1) ו-29(ב) לחוק, וחבלה בכוונה מחמירה בצוותא לפי סעיפים 329(א)(1) ו-29(ב) לחוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום, המשיב ביקש לפגוע ב-א.ל. (להלן: "המתלונן"), מאחר וסבר כי הוא "שיתף פעולה" עם כוחות הביטחון ו"הלשין עליו". לשם כך, קשר עם אחר, שזהותו אינה ידועה למבקשת, לירות במתלונן. בהמשך לכך, בלילה שבין ה-16.11.20 ל-17.11.20, סמוך לשעה 01:15 (כך נטען בדיון שבפני, בניגוד למה שנרשם בכתב האישום - שעה 03:45, ונטען כי הרשום בכתב האישום הוא טעות שיש לתקנה), נודע למשיב, שהמתלונן שוהה ברכב עם אדם נוסף בשם נזאר עדוי (בן דוד של המשיב, להלן: "נזאר") בלב שכונת מגורים במחנה פליטים שועאפט, או אז החליט להוציא לפועל את כוונתו.

3. הוא והאחר הגיעו למקום בו עמד הרכב, בו שהו המתלונן ונזאר, נגשו לרכב, פתחו את הדלת שליד הנהג וירו לעבר המתלונן מספר פעמים. נטען, כי המתלונן שהחזיק באקדח, השיב בירי לעבר המשיב והאחר.

4. כתוצאה מהירי נפגע המתלונן בחזהו, בכבד, בעורק הכבד ועוד. הוא הורדם והונשם, עבר מספר ניתוחים, ונכון למועד הגשת כתב האישום הוא עדיין מאושפז. גם נזאר שישב ליד המתלונן נפגע מהירי ונגרם לו שבר באמת יד שמאל. המשיב, כך נטען, גם הוא נפגע מהירי של המתלונן, ונגרמו לו שברים בעצם הירך הימנית והשמאלית.

5. לטענת המבקשת, בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ובדיון שהתקיים ביום 24.02.21, פרש ב"כ המבקשת את המארג הראייתי, המלמד לכאורה, לשיטת המבקשת, על כך שהמשיב ביצע את המיוחס לו.

6. מנגד טענו ב"כ המשיב, כי אין במכלול הראיות שנאספו על ידי המשטרה כדי להוביל למסקנה שהמשיב ביצע את העבירות שיוחסו לו. לטענתם, הראיות דווקא תומכות בגרסת המשיב, לפיה הוא שהה בביתו, שמע את הירי, יצא החוצה ואז נורה על ידי רעולי פנים, שהם ככל הנראה, אלו שירו גם במתלון ובנזאר.
7. שמעתי בקשב רב את טענות ב"כ הצדדים. עיינתי במלוא חומר הראיות שהוצג לי והוגש לעיוני, ואני סבור כי קיימת תשתית לכאורית להוכחת אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו, ברמה הנדרשת בשלב זה של בחינת בקשה למעצר עד תום ההליכים.
8. בטרם אפרט את הראיות המובילות למסקנה האמורה, אציין, כי מקום הירי במתלון היה בחניון שנמצא בראש גבעה, שעל שיפוליה בנויה דירה בה גרים נזאר ואחיו זיאד (להלן: "החניון"), ומתחתיה על גבי המדרון בנויה הדירה בה גר המשיב. מדירת המשיב יורדות מדרגות אל רחוב אל-משרוע (להלן: "הרחוב").
9. באשר לזמן האירוע יצוין, כי על אף ששעת הירי הרשומה בכתב האישום היא 03:45, לא יכולה להיות מחלוקת כי הוא היה כשעתיים וחצי קודם לכן, כפי שעולה מהמצלמות לאחר שהזמן המופיע בהן הותאם לזמן הנכון, וכפי שעולה מדו"ח הפעולה של השוטר איברהים חוגיראת, שדיווח בשעה 01:27 שקיבל הודעה על הפציעה של המתלון בבטנו כתוצאה מירי שנעשה לעברו, כמו גם ממזכרים ודוחות פעולה נוספים.
10. הראיות מורכבות מצילומים שונים שנאספו בזירת הירי ובסמוך לה. מהאזנות סתר שנעשו לשיחות שבוצעו בין המשיב לנזאר ולאחרים לאחר אירוע הירי, ולאחר שהם שוחררו מבית החולים מבלי שנעצרו, כחלק מתרגיל חקירה ממחקרי תקשורת מהשעות הסמוכות לירי מלפניו. מחוות דעת של מז"פ. ומהודעות שנגבו מהמעורבים השונים.
11. הצילומים הם ממצלמות משתי זירות. מצלמה אחת שהייתה ממוקמת בחניון, תיעדה את הירי במגבלות של שדה ראייה, והמצלמות הנוספות היו ממוקמות ברחוב והן תיעדו את הכניסה למדרגות המובילות לבית המשיב, משם כאמור ניתן לעלות לביתם של נזאר וזיאד, ומשם לחניון. סרטון נוסף מתעד את נתיב הבריחה כפי שראו אותו חוקרי המשטרה כשהגיעו למקום בבוקר, מספר שעות לאחר האירוע.
12. בסרטון המתעד את הירי, לא ניתן לזהות את היורים, ועל כן מארג הראיות בתיק זה הוא נסיבתי בלבד (מלבד עדותו של נזאר לגביה אפרט בהמשך). ברם, גם ראיות נסיבתיות יכולות להקים תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים. השאלה היא, אם אותן ראיות נסיבתיות שלובות ואחוזות זו בזו, באופן שהן יכולות להוביל, בסיומו של ההליך, לאחר שייבחנו במסגרת ההליך המשפטי, למסקנה הגיונית אחת ויחידה והיא שהנאשם ביצע את מעשה העבירה (ראו: בש"פ 5046/05 **קאסם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.06.05), בש"פ 1466/04 **זדה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.02.04)). ויודגש. אין צורך שכל ראיה נסיבתית בפני עצמה יהיה בה די להרשעת הנאשם. כל ראיה בפני עצמה חייבת בסופו של יום להיות מוכחת מעבר לספק סביר, אך המסקנה הסופית יכולה להתקבל מתוך צירופן של כמה ראיות נסיבתיות כאלה, שכל אחת מהן אינה מספקת בפני עצמה להרשעת הנאשם (ראו: בש"פ 1658/18 **בדראן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.03.18); בש"פ 3484/14 **מדינת ישראל נ' חיימוב** (פורסם בנבו, 22.05.14); בש"פ 6262/96 **בלום נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.09.96)).

13. בהקשר זה יש לזכור, כי המבחן המנחה לעניין קיומן של הראיות לכאורה היא בדיקת פוטנציאל ההוכחה הטמון בראיות כדי להקים סיכויים להרשעה (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 8611/09 **סטבינסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.11.09); בש"פ 194/10 **חמודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.01.10)). רק אם בחינה זו תעלה ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, באופן שהחומר כפי שהוא נתפס כיום לא יוכל גם לאחר "עיבודו" בעתיד לגבש תשתית ראיתית שניתן יהא לבסס עליה הרשעה, תתבקש המסקנה כי אין מצויות נגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, ואין מקום למעצרו עד תום ההליכים (בש"פ 6742/11 **אלמכאווי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.09.11); בש"פ 10512/05 **פינר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.11.05)).

אמנה אפוא, את הראיות המקימות את התשתית הלכאורית לאשמתו של המשיב.

14. בסרטון מזירת הירי, ניתן לראות כי בשעה 24:55 (זו השעה הנכונה ביחס לשעה הרשומה על גבי הסרטון - 03:25) הגיע הרכב, בו, לפי הטענה, ישב המתלונן ליד ההגה ובמושב לידו ישב נזאר. הרכב חנה כשצדו האחורי פונה לכיוון המעבר המקורה המוביל למדרגות היורדות לעבר ביתו של נזאר (להלן: "המעבר"). יושבי הרכב נותרו בתוך הרכב. בחלוף כעשרים דקות, בשעה 01:15:38 (בסרטון - 03:45:08) הגיע אדם במאונך לרכב, כשניתן לראות פסים זוהרים על שרוול הבגד העליון בצד שמאל ועל גבי כנף הבגד ליד המותן בצד שמאל. אותו אדם התקרב לרכב, פתח את הדלת של הנהג וירה לתוך הרכב. שניות בודדות לאחר מכן, הגיע אדם נוסף מכיוון המעבר התקרב אף הוא לרכב וניתן לזהות שהוא אוחז באקדח. אותו אדם משך את האדם שהגיע קודם לכן ושניהם נמלטו לתוך המעבר. בחלוף כשתי דקות, בשעה 01:17:51 (בסרטון - 03:47:21), רואים אדם יוצא מהמעבר, עובר ליד הרכב ויוצא משדה הראייה של המצלמה. בחלוף כשמונה שניות יוצא אדם נוסף מהמעבר, עובר אף הוא ליד הרכב ויוצא משדה הראייה של המצלמה. בחלוף שניות בודדות ניתן לראות שני אנשים עוברים שוב ליד הרכב, הפעם לכיוון המעבר. לאחר מספר דקות מגיעים אנשים נוספים.

15. בסרטונים שצולמו מהמצלמות ברחוב רואים רכב שחור (כשגם לטענת המשיב מדובר ברכב מסוג סקודה השייך לו) מגיע בשעה 24:56 (זו השעה הנכונה ביחס לשעה הרשומה על גבי הסרטון - 24:31) בנסיעה ברחוב ונעצר ליד השער ממנו מובילות מדרגות אל בית המשיב, נזאר ואל החניון. מהרכב השחור יצאו שלושה אנשים ונעמדו לצדו. בשלב מסוים אחד מהם התעסק בטלפון, ובשעה 01:01:17 (זה הזמן הנכון ביחס לשעון המצלמה - 24:36) רואים את השלושה עוברים את השער במהירות לכיוון המדרגות העולות אל בית המשיב.

16. בהמשך, בשעה 01:19 (בשעון המצלמה - 24:54) רואים אנשים היוצאים מהשער ונושאים אדם, שהמשיב הודה כי מדובר בו. הוא נצפה בסרטון חבוש ברגלו. הם עמדו ליד הרכב השחור מספר דקות, ולאחר מכן, המשיב הוכנס לתוך הרכב שעזב את המקום, ככל הנראה לבית החולים. בשלב זה שקודם נסיעת הרכב השחור, ניתן להבחין באחד הנוכחים מלביש על עצמו מעיל עם פס זוהר בזרוע ובפס זוהר במותן.

17. יצוין כבר עתה, כי סד הזמנים, מהרגע בו היה הירי בחניון, בשעה 01:15, עד הרגע בו ניתן לראות את המשיב נשא על ידי מי מחבריו אל הרכב השחור באמצעותו הוסע לבית החולים, בשעה 01:19, כשהוא חבוש ברגלו, על פניו, אינו עולה בקנה אחד עם גרסת המשיב. לפי גרסתו, היורים הגיעו אליו לכל המוקדם, רק בשעה 01:16 כשירדו מהחניון, הוא נורה באופן אקראי, ובזמן הקצר שנותר, הוא הצליח לקרוא לעזרה לאנשים שלא היו מוכנים מראש

לאפשרות של ירי, נחבש, והובל אל הרכב השחור. סד זמנים קצר זה יכול להתקיים מקום בו מדובר באנשים המוכנים לתוצאות אירוע ירי ולא למקרה בו אנשים נקראים לחילוץ פצוע באופן פתאומי בשעת לילה מאוחרת. ב"כ המשיב טען, כי פינוי פצוע יכול להיות כה מהר בשל הצורך בפינוי דחוף, דא עקא שלטעמי מדובר בסד זמן קצר מדי, ובפרט שזריזות זו, הנטענת, אינה עולה בקנה אחד עם ההתעכבות הרבה ליד הרכב השחור, עד לנסיעתו מהמקום, לצורך סידורים שונים.

18. הפינוי נעשה ברכב השחור, השייך למשיב, שהגיע למקום דקות לפני הירי. האנשים שיצאו ממנו, רצו לכיוון המדרגות העולות אל החניון בו בוצע הירי, מיד לאחר שיחת הטלפון של המשיב לנזאר, דקות ספורות לפני הירי. בכך יש כדי לתמו במסקנה בדבר מעורבות המשיב בירי.

19. כאמור, ניתן לזהות שאחד היורים במתלון לבוש מעיל עם פסים זוהרים בשרוול ובאזור המותן, והמעיל הזה נצפה גם אצל מי ממפניו של המשיב לאחר שנפצע. יש להניח כי לא מי שירה במשיב (שלפי טענתו היה זה מי שירה במתלון ורץ לאחר מכן לכיוון ביתו) היה זה שפינה אותו לבית החולים, וגם בכך נסתרת גרסת המשיב ומתחזקת גרסת המבקשת.

20. מחקרי התקשורת מלמדים, כי מספר שעות עובר לאירוע הירי, בשעה 19:31 נערכה שיחה מנזאר למספר טלפון שלטענת המבקשת שייך למשיב. שיחה נוספת מאותו מספר המשווייך למשיב למספר של נזאר, נעשתה בשעה 01:02, דקות ספורות לפני אירוע הירי. יש לזכור, כי באותה שעה בדיוק רואים את אחד משלושת האנשים שירדו מהרכב השחור של המשיב מתעסק בטלפון ומיד לאחר מכן כל השלושה נכנסים במהירות מהרחוב לתוך השער ממנו עולים אל בית המשיב ולחניון. בשעה 01:07 נערכה שיחה מהטלפון של זיאד לאחיו נזאר. השיחה נמשכה דקה ו-44 שניות. בחלוף כשש דקות בוצע הירי. יצוין, כי הן זיאד והן נזאר אישרו את קיומה של השיחה וטענו כי במסגרתה זיאד הזהיר את נזאר מאנשים רעולי פנים על קטנועים ולנדרובר ואף תמה "מה אתם עושים שם?!" וקרא לו לבוא לבית.

21. קיימות ראיות לכך שבימים שלאחר הירי המשיב החזיק במספר הטלפון ממנו נעשו השיחות. אמנם, המשיב טען שהוא קיבל את הטלפון עם מספר זה ממנו נעשו השיחות הנזכרות לנזאר, רק כשהיה בבית חולים לאחר הירי. ברם, לא זו בלבד שהדעת נותנת, בוודאי מקום בו אין הסבר אחר, כי גם אם נמסר לו טלפון בבית החולים, הוא קיבל לידי טלפון שלו ולא של אחר; אלא שנזאר ציין מספר פעמים למדובר שהשיחה לפני הירי הייתה מהמשיב. החשש של המשיב ושל נזאר מפני תפיסת הטלפונים כפי שיפורט להלן, מחזק אף הוא מסקנה זו.

22. קיימת גם חוות דעת מומחה מז"פ שבחן את זירת הירי והרכב בו ישב המתלון בשעת הירי. ממצאיו מלמדים לשיטתו, על שלושה חורים הנראים ככניסות קליעים בדופן שמאל של הרכב, כשכיוון הירי באופן כללי הוא משמאל לימין, שלושה חורים הנראים ככניסות ומעבר קליעים בתא הנוסעים של הרכב, גם אלו נורו באופן כללי משמאל לימין, חור הנראה ככניסת קליע בצד הפנימי של הקורה השמאלית, כשכיוון הירי הוא מימין לשמאל.

23. מדו"ח מז"פ עולה, כי הממצאים במקום מלמדים על ירי משני כלי נשק שונים, וכי היה ירי גם מתוך הרכב. זאת נלמד בין היתר, מכך שהתרמילים שנמצאו על הקרקע מחוץ למקום עמידת הרכב ועל גבי המגב השמאלי של הרכב נורו מכלי נשק אחד, בעוד שהתרמיל שנמצא בתוך הרכב נורה מכלי נשק אחר. בכך יש חיזוק לאפשרות שהיורים, או מי מהם, נפצעו ליד הרכב בסמוך לירי. לפיכך, כשהמשיב אומר בהודעתו מיום 4.12.20, כי המתלון היה מי שירה בו,

כשברור שהמתלונן יכול היה לירות רק ליד הרכב ולא ליד ביתו של המשיב, נוכח פציעתו הקשה באירוע, האפשרות כי המשיב הוא זה שירה, אך מתחזקת.

24. המשיב נפצע בפלג גופו התחתון בלבד, וגם בכך יש לתמוך באפשרות שהוא נורה על ידי מי מיושבי הרכב, שהיו ישובים ולא על ידי מישהו שפגש בו בכניסה לביתו, או לביתו של נזאר, לפי גרסתו. בפרט, כשמדובר הקבלה הרפואית של נזאר לבית החולים "שערי צדק" מיום 17.11.20, נלמד כי פתח הכניסה של הקליע בברך ופתח היציאה, היו כמעט באותו גובה, מה שמלמד על ירי בגובה זה, ותומך במסקנה כי הירי בוצע על ידי מי מיושבי הרכב ולא כגרסת המשיב שהוא נורה על ידי אדם שעמד מולו. המשיב גם נפגע בישבנו, ומצב דברים זה תומך באפשרות שנפגע במנוסתו מהרכב כגרסת המבקשת, ולא כשנתקל ברעולי הפנים שבאו מולו, ליד ביתו של נזאר, כגרסת המשיב.

25. האזנות הסתר מלמדות על כך שעל אף שהמשיב ונזאר שוחררו תוך שנאסר עליהם ליצור קשר האחד עם השני, הם שוחחו לא מעט ואף נפגשו. כך, שיחה מס' 277 מיום 29.11.20 מלמדת שנזאר היה אצל המשיב באותה עת. השיחות גם מלמדות (שיחה מספר 35) כי כשנודע למשיב שניזו (הוא נזאר) נעצר, הוא התעניין בעיקר אם לקחו את הטלפון שלו, וכעס על כך שנתנו למשטרה את הטלפון (שיחה מספר 36). ואכן, תפיסת הטלפונים מטרידה מאוד את המשיב. כך, בשיחה עם זיאד (זיאד אישר בהודעתו כי מדובר במספר הטלפון שלו) ביום 4.12.20 (שיחה מס' 727), מתעניין המשיב אם אמו של זיאד קיבלה את הטלפונים כשהייתה במשטרה. גם בשיחה מיום 1.12.20 (שיחה מס' 392) התעניין המשיב אם תפסו את הטלפון של נזאר. הוא גם ציין שנזאר מן הסתם ישוחרר כי "אין עליו כלום". מכאן, כי המשיב יודע היטב על האירוע. יצוין, כי בשיחה מיום 30.11.20 מודיע אדם כלשהו למשיב כי עצרו את נזאר. באותו יום, המשיב עדכן במידע זה את אחיו.

26. שיחות רבות בין המשיב לזיאד (שיחות מספר 13, 16, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 29, 31, 146, 153 ועוד) מלמדות על תיאום בין השניים והעברת מידע בקשר להגעת המשטרה. כך למשל, בשיחה מיום 24.11.20 (שיחה מספר 145) המשיב עדכן את זיאד על נוכחות משטרה באזור הבית שלו וביקש מזיאד לסגור את הדלת מכיוון ההר (הוא החניין בו בוצע הירי).

27. בשיחה מיום 25.11.20, בה שוחח המשיב עם אדם בשם זכי (שיחה מספר 178) הוא נשאל אודות מצבו של "השני", והמשיב ציין "שלא יקום" והוסיף "ירינו בגללו". בכך למעשה קושר עצמו המשיב לירי.

28. בשיחה נוספת של המשיב עם אברהמים מיום 2.12.20 (שיחה מס' 660) נלמד על ניסיון לתאם עדויות לגרסתו של המשיב לפיה נפגע מירי ליד ביתו. יצוין, כי בשיחה זו הוא אומר כי נפגע כשקפץ מגדר ולא ראה כלל מי ירה בו. זאת בניגוד לדבריו בהודעה מאוחרת יותר, בה ציין כי הבחין ברעולי פנים שירו בו.

לצד ראיות אלו יש את עדויותיהם של כלל החשודים והמעורבים.

29. נזאר שוחח עם מדובב שהוכנס לתאו והוא אמר לו בתחילה, שאינו יכול לומר כי בן דודו (המשיב) הוא זה שירה במתלונן, שכן היורה היה רעול פנים. הוא הוסיף, כי כשהגיע לבית החולים הוא שמע שאומרים שהמשיב נורה. לאחר מכן, אשפז את המשיב לידו, והוא שאל אותו כיצד הוא נפגע. המשיב השיב לו, כי ירו עליו כשהוא היה ביציאה מהבית.

בשלב זה, הוא החל לחשוד כי המשיב הוא זה שירה לעברם. נזאר גם ציין כי לאחר שהחלו היריות לעברם, הוא ניסה לצאת מהרכב אך הדלת הייתה נעולה. הוא נעמד על הכסא וקפץ מהחלון. אז, המתלונן החל לירות לעבר מי שירה לעברם. עדותו זו מלמדת כי אכן היה ירי מתוך הרכב לעבר מי שירה לתוכו.

30. בהמשך השיחה של נזאר עם המדובב אומר לו האחרון ש"גם הבחור שלך נפצע". נזאר שואל "מי זה?", והמדובב אומר לו איני יודע, כתוב (בפרוטוקול דיון המעצר שהמדובב מתרגם לנזאר - א.ס.), שהוא היה רעול פנים. או אז אומר לו נזאר "קוסאי בן דוד שלי", ואז הוא מבהיר שהפצוע הוא קוסאי. המדובב אומר לו "בסדר, יעני הוא זה שהיה רעול פנים", ונזאר שואל: "ככה כתוב? (בפרוטוקול דיון המעצר שהמדובב מתרגם לנזאר - א.ס.)" והמדובב משיב: "כן, בטח". לאחר מכן, נזאר פירט יותר אודות הירי של המשיב, ואומר למדובב, שהמשיב לא רצה ל"הוריד" את המתלונן אלא רק ל"סמן אותו ברגליים", אך מאחר והמתלונן הסתובב לכיוון שלו, הוא "אכל אותה" שכן הוא נורה בגב. בהמשך אמר נזאר, ששיחת הטלפון שלו עם המשיב "היא הבעייה". הוא אמנם ציין כי בן דודו "דיבר נמוך" ולכן יהיה קושי לסבך אותו על ידי שיחה זו, אבל קיימת גם את השיחה עם אחיו שהיא "תביא את המכה".

31. בשיחות של נזאר עם המדובב הוא שב פעם אחר פעם על כך שגם בני הדודים שלו קשורים לאירוע, והוא חושש מזה שהם יחקרו. הוא הוסיף, כי גם הוא וגם בן דודו "יצאו מזה". המדובב סיפר לו כי בלוד הם פועלים מבלי להותיר עקבות, ותגובתו של נזאר הייתה כי בן דודו "לא השתמש במוח שלו". לאחר מכן, המדובב תמה בפניו כי המשיב יכול היה לפגוע בו, ונזאר משיב כי הוא לא ידע שהוא עדיין ברכב, וכי הוא כנראה לא ראה אותו בתוכו כשהגיע לבצע את הירי. לבסוף הוא שב וציין כי המשיב הוא זה שירה על המתלונן והמתלונן ירה על המשיב.

32. אכן, ב"כ המשיב הלן על השימוש שעשתה המשטרה במדובב שכביכול תרגם את פרוטוקול הדיון שהקריא לו הסוהר, כשהוא מוסיף דברים מדעתו. כך למשל, הוא אמר לנזאר שמדובר היה ב"כיפה אדומה" שהוא, נזאר ארגן יחד עם בני משפחתו, ביניהם המשיב, למתלונן. הוא גם אמר על דעתו, כי יש מעורבים ש"פתחו", והוסיף כי המתלונן הוא זה ש"פתח" עליו. נזאר שאל את המדובב, אם עכשיו שהמתלונן "פתח" עליו, הוא יכול "לפתוח עליו", והמדובב השיב לו "בטח". נטען אפוא, כי המדובב הוא זה שהסית את נזאר כנגד המשיב והמתלונן, ואין לתת משקל לדברים שאמר נזאר למדובב.

33. ברם, המקום לברר את טענות המשיב בדבר הפגמים שלוו את פעולותיו של המדובב, וכפועל יוצא מכך גם את המשקל שיש לייחס לדברים שנאמרו על ידי נזאר למדובב או בעקבות דבריו, הוא במסגרת ההליך העיקרי.

34. המתלונן העיד כי כשאסף את נזאר בסמוך למחנה הפליטים, הוא ראה שם את המשיב יחד עם נזאר ואדם נוסף, כשלידם מכונית סקודה שחורה של המשיב. נזאר הציע לו לבוא לשותות איתו בחניון, לשם נסעו, ושם הוא נורה.

35. אכן, בכל הנוגע לעדויותיהם של נזאר, של זיאד ושל המתלונן, כמו גם דברים שאמרו בשיחות הטלפון להן האזינו החוקרים, לא ניתן לומר עתה כי מדובר בראיות מכריעות. אין ספק, כי יש לבחון ולצרוף היטב כל אחת מעדויות אלו בעצמה, כל אחת אל מול רעותיה, ואל מול מארג הראיות הכולל. בפרט, בשים לב לכך שיתכן כי מי מהם היה מעורב גם הוא באירוע, והוא מבקש להרחיק את החשד ממנו לעבר המשיב. ברם, ככל שבבוא היום יינתן אמון בעדויותיהם של אלו, או של מי מהם, בפרט לדברים שנאמרו על ידם שלא במסגרת חקירה משטרתית, בנוסף לשאר הראיות, אפשר ויש בחומר הראיות די כדי להרשיע את המשיב במיוחס לו. ייתכן אמנם שלאחר שייבחנו הראיות לעומקן

במהלך ההליך המשפטי, המסקנה תהיה כי קיים ולו ספק סביר באשמתו של המשיב, אולם, כאמור, בשלב זה, לצורך ההכרעה בשאלת המעצר, די בכך שקיימת תשתית ראייתית המציגה את מכלול הראיות באופן המעלה חשד משמעותי כלפי המשיב, שקשה להסבירו באופן תמים, וכי קיים פוטנציאל להרשעה על סמך הראיות מבלי להכריע בשאלת משקלן ומהימנותן. פוטנציאל כזה כאמור, קיים.

36. עוד יצוין, כי בגרסתו הראשונה מסר המשיב כי רעולי פנים הגיעו אליו כשהוא יצא מהבית וירו בו. כאמור, בגרסה מאוחרת יותר אמר כי כלל לא הבחין ביורים אלא כשקפץ מהגדר נורה ונפל. כך גם, תחילה אמר המשיב שהוא נפצע ליד הבית שלו כשיצא מהדלת, ורק לאחר מכן תיקן שנפצע ליד ביתו של זיאד. בחקירתו של המשיב ביום 4.12.20 הוא כבר סיפר כי נפגע מהירי בחצר הבית של זיאד. לדבריו, הוא היה בביתו, שמע קולות ירי, עלה לגג ביתו ואז נורה. בתשובה לשאלה מי ירה עליו מסר את שמו של המתלונן. לשאלה מניין הוא יודע זאת השיב כי "רק הוא היה שם ורק הוא עשה ככה". הוא ציין גם, כי נאזר היה עם המתלונן בחניון בזמן שהמתלונן נורה. ידיעתו של המשיב עובדות אלו מחזקות את מעורבותו. רק לאחר מכן שינה את גרסתו ואמר כי מי שירה על המתלונן הוא זה שירה גם עליו. הוא שלל כי שוחח עם מישהו בטלפון לפני הירי, בניגוד לעולה ממחקר התקשורת של הטלפון של נזאר ובניגוד לדבריו של נזאר בחקירתו, כי הוא שוחח עם המשיב לפני הירי.

37. יצוין, כי גם זיאד סיפר כי מיד עם שמיעת קול הירי הוא יצא ועלה לחניון שם הבחין במתלונן ובאחיו כשהם פצועים. הוא לא סיפר ולא טען באף אחת מהגרסאות שמסר, כי הבחין במשיב שנפצע - כך לפי גרסת המשיב - בפתח ביתו.

38. סד הזמנים, העובדה שהמשיב פונה לבית החולים ברכב ששיך לו, ושהגיע למקום דקות ספורות לפני הירי, כשאחד הנוכחים לבש מעיל זהה לזה שלבש מי מהיורים, השיחות שבין המשיב לנזאר ולזיאד בימים שאחר אירוע הירי ותוכן השיחות, העובדה כי בוצע ירי מתוך הרכב, מיקום הפגיעות בגופו של המשיב, שיחת הטלפון בין המשיב לנזאר סמוך לאירוע הירי מלפניו בשעת לילה מאוחרת, דבריו של נזאר בהודעותיו ולמדובב, ודברים שמסר המשיב בהודעתו כמו גם הסתירות בדבריו - בכל אלו, כשהם נארגים למסכת אחת, יש די כדי ללמד שקיים פוטנציאל להקים סיכויים להרשעה. אכן, חלק מהחומר הוא חומר גולמי שטרם עבר את העיבוד של ההליך הפלילי, אך נכון לומר כי קיים בו פוטנציאל ראיתי, אשר יצא מהכוח אל הפועל בעתיד, בסיום ההליך השיפוטי. בפרט, בשים לב למארג הראיות כמכלול. חיזוק לכך ניתן למצוא גם בעובדה שהמשיב לא שיתף פעולה, בוודאי לא באופן מלא, בחקירותיו, ולא מסר גרסה לשאלות שעלו ויש בהן כדי לסבך אותו.

39. אכן, משנבחנו הראיות לכאורה התומכות בגרסת התביעה, יש לבחון את אותן עדויות סותרות שיש בהן כדי לשלול את סבירותה של גרסת התביעה או לכרסם בה. במקרה בו מתעוררות פירוכות מהותיות, ספקות או סתירות המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של הראיות לכאורה, אף יטה בית המשפט להעדיף חלופת מעצר, גם בהתקיים התנאים האחרים למעצר (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.01.11); בש"פ 352/11 **ברי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.01.11)). ברם, לא התרשמתי מקיומן של קשיים אינהרנטיים שיש לראות בהם כרסום בראיות. לכל היותר, מדובר במספר שאלות שיש ליתן עליהן את הדעת.

40. ב"כ המשיבים שמו את הדגש על כך שלא נמצאו כתמי דם בנתיב המילוט הנטען. החוקרים שהגיעו לזירה גם בבוקר שלמחרת הירי, תיעדו כתמים החשודים כדם ליד ביתו של נזאר אך לא דגמו אותם. לאחר מכן, הם מצאו כתמי

דם על המדרגות שליד ביתו של המשיב. כתם דם ממקום זה נדגם ונמצא כשייך למשיב. לא תועדו כתמי דם בדרך שמהחניון, דרך המעבר, עד לביתו של נזאר, מרחק של עשרות מטרים. נטען, כי לפי גרסת המבקשת שהמשיב נפגע מידי תגובה שנורה לעברו מתוך הרכב, היו צריכים להימצא כתמי דם לכל אורך מסלול הבריחה, היינו דרך המעבר, ועד לביתו של המשיב. ואולם, כאמור, כתמי דם נמצאו רק ליד ביתו של נזאר וליד ביתו של המשיב.

41. איני סבור כי יש באמור כדי לכרסם באופן משמעותי, אם בכלל, בראיות המבקשת. ראשית, החוקרים בחנו את הזירה רק בשעות הבוקר. אפשר שבין לבין היה מי שניקה את הזירה. ב"כ המשיבים היו מודעים לקושי שבאי מציאת תרמילים או קליעים בסמוך למקום הירי הנטען על ידי המשיב, בסמוך לביתו של נזאר, והם תלו זאת בניקוי הזירה. הסבר זה יכול לעמוד גם ביחס לאי מציאת כתמי הדם. שנית, לא ידוע מנגנון הפציעה, ולא בהכרח שהדם יפרוץ החוצה מיד עם הפגיעה. אפשר שתחילה נספג חלק ממנו בבגדים. בהקשר זה יצוין, כי בגדיו של המשיב נעלמו מבית החולים על ידי מי מהאנשים שהביאו לשם את המשיב.

42. נטען גם כי לא נמצאו שרידי ירי בבדיקה שנעשתה למשיב. ואולם גם בכך אין כדי לכרסם בראיות, בוודאי לא באופן ממשי, יש לציין כי ייתכן שהמשיב עטה כפפות לידי, היה רעול פנים והניח כובע קפוצון על ראשו. ואכן, בסרטון ניתן לראות את אחד היורים כשכובע הקפוצון על ראשו. העובדה כי לא ניתן לזהות על קפוצ'ון זה פס זוהר סמוך לעורף, פוגעת אמנם במידת מה בזיהוי קפוצ'ון זה עם הקפוצ'ון שנצפה ליד הרכב השחור, גם בעת פינוי המשיב, ואולם גם זאת ניתן להסביר בדרכים אחרות.

מהמקובץ עולה, כי קיימות ראיות לכאורה, המספיקות לשלב זה, להוות תשתית המצדיקה את מעצרו של המשיב על תום ההליכים נוכח המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים לו.

ניתנה היום, כ"ג אדר תשפ"א, 07 מרץ 2021, במעמד המתייצבים.